

VECKOBLADET

Nr 10 i webbform

060331

Jubileumskonsert

Stadsteatern i Lund söndag 2 april kl 16.

En körkavalkad med 200 körsångare från Skåne med en härlig blandning av yngre och äldre barn/ungdomar ända upp till gymnasieålder!

Varieté Velociped, dvs Erik Petersen, Svante Drake & Bengt Johansson, medverkar som stämningshöjande gästartister med makalösa, halsbrytande inslag och massor med svängig musik. Hur i hela friden får man en gammal cykel att låta som ett helt karibiskt steelband? Hur trollar man in ett trumset i munnen? Hur spelar man Mozart på två tomma händer?

Läs mer om Varieté Velociped: <http://www.erikpetersen.se/bilder.htm>

Uruppförande

Det blir första gången som körstycket UrTon framföres. Linda Alexandersson (21) som fick uppdraget att skriva något till vår jubileumsfest kommer från Halmstad, och går just nu på musiklinje på Sundsgårdens folkhögskola och studerar komposition.

Dirigent för de gemensamma sångerna blir Anne Udén-Christoffersen.

Presentatör av programmet blir Gösta Petersen, som också är producent för evenemanget.

Biljetter 100 kr, 60 kr för studerande. Ev. överblivna biljetter säljes vid teaterns entré sön 2 april från kl 15.

Fi:s valkonferens

Fi håller valkonferens i Stockholm på lördag och söndag den 1 och 2 april.

Skåningar som vill sitta tillsammans i salen kan hålla utkik efter en skylt med Fi Skåne vid registreringen på lördagen omkring kl 9:45.

Ska det stå

DEMOKRATISK

VÄNSTER

I LUND

på valsedeln i höst?

Den frågan ställs vid ett öppet möte med Demokratisk Vänster i Palettskolans matsal i Lund på tisdag den 18 april. Alla som är intresserade av ett frihetligt vänsteralternativ i kommunalvalet är välkomna.

Tillväxten eller miljön?

Varför går utvecklingen åt fel håll när alla månar om miljön? frågar den gröna idéverkstaden Cogito. Kenneth Hermele, ekonom vid Forum Syds enhet för globala utvecklingsfrågor, och Karin Svensson Smith, riksdagsledamot (mp), ska försöka försvara detta nu på måndag den 3 april kl. 16-18 hos ABF Malmö på Spånehusgatan 47.

Om migration och flyktingpolitik

Samtidshistorikern Hans-Åke Persson vid Roskilde Universitets Center föreläser om "Europa en mångkulturell kontinent?" i Teaterrestaurangen i Landskrona på måndag kl 14.30.

Föreläsningen ingår i serien Mångkultur 2006.

Hans-Åke Persson koncentrerar sig i sin forskning på migration och flyktingpolitik, etnicitet och nationalitet.

VÄNSTERPARTIET

Val till kommunfullmäktige

1. Anne Dederichs
2. Marta Santander
3. Mats Olsson
4. Nita Lorimer
5. Hanna Gunnarsson
6. Olof Norborg
7. Ulla-Britt Petersson
8. Saima Jönsson
9. Erland Stensson
10. Ibrahim Kakahama
11. Claes Regander
12. Göran Fries
13. Nilla Bolding
14. Marta Cuesta
15. Lars A. Ohlsson
16. Marie Olsson
17. Anna Klara Arvidsson
18. Linus Gustafsson
19. Natalia Batista
20. Peter Bengtsson
21. Carolina Lindkvist
22. Hans Persson
23. Angelica Svensson
24. Alexander Regander
25. Cajsa Westerman
26. Daniel Larsson
27. Stefan Olsson
28. Eva Fasth
29. Anders Neergaard
30. Elisabeth Iregren

Tillbaka till 1973?

År 1973 gjorde vpk Lund ett bra val och fick fyra mandat i kommunfullmäktige. Sen dess har det gått lite upp och ner. För närvarande har vänsterpartiet sju ordinarie ledamöter där. Hur går det i höst? Mitt tips är fortfarande att det blir fyra platser, det vill säga en återgång till läget 1973–76.

Tydlig tendens

Den viktigaste grunden för mitt tips är opinionsmätningarna. Där har inte mätningarna sen sist fått mej att revidera prognosen. Snarast tvärtom, i två aktuella mätningar har vänsterpartiet hamnat under femprocentsstrecket. Och den tiden tycks vara förbi när partiet här i Lund får avsevärt bättre resultat i kommunal- än i riksdagsvalet. Och i riksdagsvalet tror jag fortfarande att Skånevänstern tappar sina platser, utom möjligen den i Malmö.

Det kan synas orättvist. Partiet har lokalt fört en både skicklig och framgångsrik politik, samtidigt som det har gått bra för den styrande alliansen som helhet. Med konjunkturens och statens hjälp har finanserna förbättrats och standarden har kunnat höjas, med förskolorna som det bästa exemplet. Byggandet når inte riktigt upp till löftena men just nu är det skjuts på verksamheten vilket människor/väljare dagligen påminns om genom stadsbildens alla byggkranar. Men – man vinner inga stora segrar på allmän duglighet. Det behövs profilfrågor som partiet förknippas med hos en bred allmänhet och sådana saknas, om man ska vara ärlig. Möjligen vet folk att vi har försvarat de höjda torgtaxorna (vilket är en riktig men inte röstmaximerande politik).

Och så är det detta med vänsterns splittring. De flesta gillar inte sådant utan föredrar rörelser och partier som verkar enade.

Försutten chans

Nu har som bekant vänsterkrafterna i Lund splittrats genom tillkomsten av demokratisk vänster, som förmodligen ställer upp i kommunalvalet. Namnet är ifrågasatt men grupperingen finns och det är det viktiga.

På vänsterpartiets medlemsmöte i tisdags gavs kanske en chans att lappa ihop den lokala vänsterns fasad inför valet. Det föreslogs en valsamverkan med just demokratisk vänster genom en gemensam listubrik eller en varvad lista. Det hade funnits flera hinder för realiserandet av ett sådant projekt: det fanns inga klara besked om viljan hos dv och det skulle ha behövts en välsignelse från den egna partistörelsen. Men en kraftfull viljeyttring från partiföreningen skulle säkert ha gjort intryck på både partnern in spe och vänsterpartiets högsta styrelse, som redan har välsignat kommunal valsamverkan på andra orter.

Detta blev emellertid inte aktuellt. Mötets majoritet avvisade förslaget efter en lång debatt som demonstrerade att skarpa motsättningar inte bara finns mellan utan också inom vänsterns organisationer i Lund, åtminstone inom vänsterpartiet.

Pessimistisk valberedning

Nu tycks det vara fler än jag som förutser ett nederlag för vänsterpartiet i det kommande valet. Jag tänker närmast på valberedningen som lanserade den kommunala listan.

I andra partier har det varit rätt vanligt att ge samma person topplatser på listor till olika parlamentariska nivåer. Så inte i vänsterpartiet. För det första därför att det har funnits ett slags princip om att sprida de tunga uppdragen. För det andra, och kanske viktigaste, att väljarna ska ha en rimlig chans att styra vilka kandidater de vill ha in i olika församlingar. Det kan inte kd-arna i Skåne när det gäller riksdagsplatserna. Alla fyra listorna toppas nämligen av Alf Svensson, och han kan bara sitta på ett mandat.

Marta Santander som står tvåa på vänsterpartiets kommunvalsedel i Lund kan visserligen teoretiskt dubblera med riksdagen men det är inte troligt att hon som småbarnsförälder skulle göra det. Min slutsats är alltså att valberedningen har sett hennes riksdagschanser som högst osäkra och därför velat säkra henne en plats i fullmäktige.

Det är kanske ett gott val. Man kan visserligen undra över den häftiga lanseringen av henne när hon på kort tid har valts till styrelseledamot, konferens- och kongressombud utöver placeringen på listorna. Hon ger ett sympatiskt intryck även om hon inte kan sägas ha utmärkt sej särskilt på något område. Fast nog måste somliga väljare fråga sej varför denna anonyma kvinna har satts före Mats Olsson som är partiets absolut ledande kommunalpolitiker. Tänk om partiet bara får två mandat, vilket inte är helt osannolikt, och Mats hamnar på ersättningsplats!

Nollsummespel

Om listan eller medlemsmötet i övrigt är inte så mycket att säga. Det krävdes åtskilliga slutna omröstningar för att fastställa listan men valberedningens förslag spikades snarare som på en omkastning mellan plats 12 och 13. Det kan tyckas vara långt från hetluften men mycket kan hända på fyra år. I den nuvarande v-gruppen har det varit fyra avhopp hittills under mandatperioden.

Vänsterpartiets yttre och inre splittring liksom dess allmänna försvagning bekymrar en del utanför partiet men oron är kanske obefogad. De allra flesta röster som partiet tappar i Lund hamnar säkert hos någon av de andra rödgröna partierna, hos dv, mp eller s. Den tid då det lokalt kunde göra stora inbrytningar hos borgerligt sinnade väljare är sen länge förbi.

Gunnar Sandin

Med Chavez och Kommunförbundet: Linux till folket!

Jag såg att i den gångna veckan var Venezuelas regering värd för en mässa kring användning av fri och öppen programvara i Latinamerika. Idén är att försöka nå större tekniskt-vetenskapligt oberoende av de transnationella företagen, dvs i det här fallet Microsoft. Det här är inte första gången Venezuela är aktivt på det här området - redan 2004 såg Chavez till att det utgick ett direktiv att landets alla myndigheter skulle aktivt röra sig i riktning mot att använda Linux i stället för Windows. Då sade Chavez att Venezuelas tidigare regeringar har använt mer pengar för att betala licensavgifter för programvara än för att bekämpa fattigdomen i landet och det tror man gärna.

Fullt så illa är det väl inte i Sverige, men det är förstås så att det går hundratals miljoner årligen av svenska skattepengar till Microsoft. Om man övergår till fri programvara så blir man nämligen inte bara oberoende av Microsoft. Man sparar dessutom en massa pengar och drabbas samtidigt mindre av virus. Svenska myndigheter har förmodligen för mycket pengar och för lite medvetenhet om sådant. Jag har ingen aning om hur det är med de kommunala myndigheterna i Lund, men det vet säkert vänsterpartiets förträffliga kommunalpolitiker, kommunrevisorer m.fl. Och man kan väl utgå från att det är Linux som används på vänsterpartiets datorer? Skulle det råka brista i något av dessa avseenden så ser jag att Kommunförbundet och Landstingsförbundet ordnar en liten konferens i Stockholm under rubriken "Öppen Källkod inom Offentlig Sektor" den 25-26 april. Blir det några besökare från Lund?

Glädjande utveckling

Vad gäller Chavez så fortsätter han i god stil, inte utan en tidvis hög svansföring. Det är underbart att se, och utvecklingen i Venezuela det bästa som hänt i Latinamerika sedan Allende i Chile. Att det har fått fortgå så relativt ostört av USA (hittills bara ett mindre kupp-försök) bekräftar André Gunder Franks gamla tes att Latinamerika kan utveckla viss självständighet när USA är upptaget på annat håll, dvs sedan början av 90-talet i Irak. Chavez har väl fått en hygglig behandling av media i Sverige än så länge. Men visst, fortsätter han att på allvar sätta sig upp mot USA kommer han säkert att utsättas för samma sorts kampanj som Cuba. Folkpartiet kommer att skicka dit Sida- eller CIA-finansierade rapportörer som berättar om brister vad gäller demokrati och yttrandefrihet. Sen står det inte länge på förrän Venezuela omtalas som en diktatur. Visst, Chavez är en gammal militär och sådana ska man alltid se upp med, men det viktiga är den väldiga sociala omvälvning han har satt igång med. Den tycker jag är självklart att man som socialist ställer sig solidarisk med. Hade borgerliga liberaler fått råda hade säkert Bastiljen säkert aldrig blivit stormad.

Sten H.

Vägval Vänster ger ut en antologi

På ABF-huset i Stockholm presenterades den 22/3 en antologi med namnet Vägval Vänster. Anders Rosén som till vardags är rektor på Skeppsholmens folkhögskola har varit redaktör. Anders inledde med att förklara varför boken blivit till. Vi som undertecknade ett upprop inför V-kongressen 2004 och sedermera bildade föreningen Vägval Vänster anser att det finns ett tomrum i svensk politik. Människor som kallar sig förnyare/frihetlig vänster eller liknande har inget parti där de känner sig riktigt hemma. Många gånger sneglas på de nordiska vänsterpartierna där det till verkar gå lättare att kombinera rättvisa med miljöambitioner och feminism på ett kreativt sätt så att de olika perspektiven befruktar varandra. En sådan utveckling kan bara ske om det finns en fri arena för samtal. Huvudsyftet med Vägval Vänster som förening och med utgivande av antologin är att vara denna arena där de nytänkande vänstersamtalen kan föras. Ömsesidig respekt och nyfikenhet på vad andra har att tillföra ska prägla diskussioner. Det senare är knappast fallet i det vänsterparti de flesta av oss tillhört eller i vissa fall fortfarande är aktiva i. Den oförsonlighet som ofta råder de olika vänsterinriktningarna emellan gynnar oftast motparten – något som bör stämma till eftertanke med tanke på det stundande valet i höst och hotet om ett borgerligt maktövertagande.

Anders Ehnmark

Efter Anders Roséns inledning följde först några korta författarpresentationer. Anders Ehnmark var lika värtalig som vanligt och förklarade att vänsterns största problem är dess minnesförlust. Han vill återknyta till vänsterns idéutveckling under 1800-talets första hälft. Då koncentrerade man sig på det önskvärda, dvs att skapa olika mer eller mindre attraktiva utopier som förklarade hur människor skulle kunna leva i harmoni med varandra och med den natur vi ytterst är beroende av. De utopiska socialisterna avlöstes av vänstertänkare som koncentrerade sig på det som var möjligt. Marxistiska analyser av olika ekonomiska förhållanden är kanske nödvändigt men inte alltid de bästa för att inspirera människor till politiskt engagemang för att göra tillvaron bättre.

Johan Lönnroth

Johan Lönnroth gjorde enligt mitt förmenande ett av sina klokaste inlägg på länge (och det vill inte säga lite). Han förklarade på ett sparsmakat och lättförståeligt sätt hur de könsrelaterade löneskillnaderna kan avskaffas på ett realistiskt sätt. Gudrun Schyman satt i publiken och lyssnade uppmärksamt. Hon hade säkert nytta av det hon hörde; Fis valplattform offentliggjordes dagen därpå med avskaffande av lönediskrimineringen som första punkt. Johan ifrågasatte det rimliga i de flesta ekonomers prognoser för en stor privat konsumtionsökning i Sverige. ”De flesta av oss behöver inte fler mobiltelefoner, nya bilar eller mer mat.” Med inkomstrelaterade avgifter inom äldreomsorg och andra ställen det kan passa skapas ett ekonomiskt utrymme för att öka lönerna i de kvinnodominerade yrkena. Kombinerat med att öka andelen obetalt omsorgsarbete för männen så kan verkliga steg mot ett jämställt samhälle tas.

Anders Rosén

Anders Rosén berättade om sitt eget bidrag i boken. Hans politiska rötter finns bl a i fredsrörelsen. Går det att skapa övernationella demokratiska strukturer frågar han sig mot bakgrund av de globala utmaningar vi står inför. Tidigare hade det kanske gått att tro på att nationalstaterna alltid var överlägsna för den demokratiska politiska processen. Men med tanke på kärnvapenspridning, oljeberoende, klimathot mm är det tämligen passé att insistera på nationernas överlägsenhet i alla lägen. Med torr humor noterade Anders, som fortfarande är mycket aktiv i V-Upplands Väsby, att senaste V-kongressen krävde EUs upplösning. Det räcker inte med att Sverige ska gå ur – de andra ska också upplösa sin förening (i stället för att förändra den).

Alec Carlberg

Alec Carlberg är landstings- och kommunpolitiker för V, men mer känd som grundare för Bastakollektiven. Oavsett om man är intresserad av social ekonomi, rehabilitering av missbrukare eller tillämpning av italienska vänsterprojekt är Alecs arbetskooperativ spännande som nytänkande och framgångsrikt exempel. Verksamheten expanderar kraftigt och det är aktuellt med en nyetablering i Skåne.

Margó Ingvardsson

Margó Ingvardsson talade utförligt om den åldersdiskriminering som präglar dagens svenska arbetsmarknad. Våldigt många har tvingats lämna arbetskraftkollektivet mot sin vilja då allt högre krav på flexibilitet och hög arbetstakt ställs. Margó menade att trygghetslagarna för de som lyckas hålla sig kvar hindrar andra från att hitta ett jobb som passar dem. Hon förespråkade trygghetssystem som följde individen och inte arbetsplatsen.

Karin Svensson Smith

Slutligen fick jag tillfälle att förklara vad jag tror är en av de väsentligaste förklaringarna till att den faktiska miljöbelastningen – trots all retorik om hållbar utveckling – ökar. Ekonomisk tillväxt anger de flesta politiska partier vara ett överordnat politiskt mål. Mer tillväxt har hittills betytt längre resor, större bostäder, fler prylar etc. Men tillväxtens avigsida i form av mer klimatgaser, växande avfallsberg, rovdrift på ändliga naturresurser är ju anledningen till att den nuvarande utvecklingen inte är hållbar! Sedan Riokonferensens (1992) koncentration på ekologisk hållbarhet har ytterligare dimensioner hängts på: social, ekonomisk och kulturell hållbarhet. Uppdelningen i flera dimensioner leder vanligtvis till att dessa inbördes räknas som jämställda. I takt med varje ny utvidgning har begreppet tappat kraft. Det finns dock en viktig skillnad mellan den ekologiska dimensionen och andra varianter av hållbarhet. De förändringar som klimatpåverkan och annan miljöbelastning medför är oftast av irreversibel karaktär. Utrotade växt- och djurarter återuppstår inte. Åkrar som blivit saltöknar är milt sagt svåra att återställa. Rent dricksvatten kan svårligen ersättas av något annat. Men vare sig riksdagen eller andra politiska församlingar förmår att ens med kvalificerade majoriteter att ändra naturlagarna. Därför bör hållbarhet definieras naturvetenskapligt och utgöra en gräns för de ekonomiska, sociala och kulturella dimensionerna. Solidaritet har alltid varit vänsterns honnörssord. Att ställa om till ekologiskt hållbar utveckling är detsamma som att visa solidaritet med kommande generationer.

Är du nyfiken och vill läsa mer? Boken innehåller också många andra spännande bidrag av teoretisk och praktisk natur. Boken kan köpas av mig (varje medförfattare ska i sann småföretagaranda sälja en trettondel av upplagan var) för 60:- Skicka ett mail till karin.svenssonsmith@riksdagen.se eller ring 0703/43 95 15 så fixar jag en bok.

Karin Svensson Smith

Sida sviker Leóns barn

Den 23 mars hade Vänortsföreningen Lund-León årsmöte i Kattes personalmatsal. Efter de sedvanliga förhandlingarna utan dramatiska förändringar – styrelsen består till största delen av personer som hängivet arbetat för solidaritet med vår vänort León i 15–20 år – diskuterade vi över en kopp kaffe planeringen för kommande verksamhetsår. Då vi till vår stora besvikelse två år i rad fått avslag på våra ansökningar om fortsatt Sidastöd till vårt välfungerande gatubarns- och snickeriprojekt är vi glada över att vi nu med kommunens hjälp kan gå ut på Lunds hemsida och ge information om våra projekt och möjlighet för flera kommunanställda att bli bidragsgivare.

Las Tías

Eventuellt kommer universitet att kunna erbjuda ett liknande system för sina anställda. Med de medel föreningen får in genom Tian till León kan vi bidra till möjligheten för Las Tías att fortsätta med gatubarns- och snickeriprojektet, även om de måste kämpa med starkt begränsade resurser och söka hjälp och bidrag på alla tänkbara sätt.

Vårt andra projekt, Barnböcker till det kommunala biblioteket i León, är inte lika resurskrävande men minst lika viktigt. 2005 utsågs till “Läsandets år” i Spanskamerika och fram till 2010 ska man stimulera till läsande i alla spanskspråkiga länder. I detta sammanhang spelar naturligtvis biblioteken en mycket viktig roll.

Forumteater

Som avslutning på årsmötet visade David Jonsson och Sandra Novén bilder och berättade om sitt besök i Nicaragua, framför allt i León, där de under ett par månaders tid arbetade med barn i Las Tías gatubarnsprojekt och tränade dem i forumteater. De gav en intressant bild av Nicaragua i dag och en fascinerande inblick hur det är att arbeta fram en teaterföreställning, baserad på barnens egna problem, med barn som ofta har svårt att koncentrera sig men som älskar att stå i centrum. Det var intressant att höra att Las Tías föreståndarinna Corina var den som ordnade alla kontakter med skolor där barnen uppträdde och med den teater där den slutliga teaterföreställningen framfördes.

Detta var fjärde gången som ungdomar uppträdde vid årsmöten med sina erfarenheter från León, vid tre av tillfällena genom kontakter som ordnats av Vänortsföreningen. Vi ser detta som något mycket positivt i vår verksamhet.

Cecilia Lindblom, ordförande